

РЕШЕНИЕ

№ 2692

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **988** по описа за **2022** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], с адрес [населено място], [улица], представлявано от управителя А. П. Г. срещу съдебно решение от 30.11.2020г. по нахд № 12058/2020г. на СРС, НО, 6 състав, с което е потвърдено наказателно постановление №517053F533758/10.06.2020г., издадено от директор на Офис „И.“ в ТД на НАП– С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, на основание чл. 355, ал. 1 от КСО за нарушение на чл. 8, ал. 3 от Наредба № Н – 8/29.12.2005г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодатели, осигурители и осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /отм./.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като неправилно и незаконосъобразно и постановяване на съдебно решение, с което да се отмени издаденото наказателно постановление. Основните доводи са за неправилна преценка на доказателствата по делото и неправилни правни изводи.

Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Й., прави искане за оставяне на жалбата без уважение като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор Ц. от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана. Административен съд София – град, X касационен състав, след преценка на доводите и възраженията на страните, наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срок, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

След анализ на събраните доказателства в производството пред СРС е прието, че на 25.09.2021г. [фирма] е подало по електронен път Декларация обр. № 1 и Декларация обр. № 6 за м. август 2019г. по чл. 2, ал. 1 и ал. 2 от Наредба Н – 8/29.12.2005г. на МФ /отм./. С протокол № 22000194267276 от същата дата декларациите са отхвърлени, като в протокола е вписано, че в 7-дневен срок от датата на получаването му дружеството следва да подаде нова декларация с коректно попълнени данни. Декларациите били подадени отново по електронен път на 21.10.2019г., отхвърлени с протокол №22000194343830/21.10.2019г. Данните били коригирани и с протокол № 22000194347465/21.10.2019г. са коректно подадени по електронен път. На [фирма] е съставен АУАН №F533758/10.01.2020г. за нарушение на чл. 8, ал. 3 от Наредба №Н – 8/29.12.2005г. на МФ, поради неподаване на декларация образец 1 и декларация образец 6 в 7 –дневен срок от датата, на която е отказано приемането им с протокол №22000194267276/25.09.2019г. Издадено е НП № 517053 – F533758/10.06.2020г., с което на основание чл. 355, ал.1, предл. 1 от КСО на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 8, ал. 3 от Наредба №Н – 8/29.12.2005г. на МФ и чл. 5, ал. 4, т.1 и т. 2 от КСО. Районният съд е потвърдил издаденото наказателно постановление като е приел, че е доказано извършване на нарушението, санкцията е правилно определена в минимален размер, няма други основания за отмяна на наказателното постановление.

Съдебното решение е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон, касационно основание по чл. 348, ал. 1, т.1 и ал. 2 от НПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Съгласно чл. 5, ал.4, т.1 от КСО, осигурителният доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване подлежат на деклариране в НАП.

Декларация образец № 1 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите от осигурителите - до 25-то число на месеца следващ месеца, за който се отнасят данните - чл.3, ал.1, т.1, б.“а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. /отм./ Съгласно чл. 6, ал.1, т.1 от същата наредба, декларациите по наредбата се подават чрез попълване на утвърдените образци съгласно указанията за попълването им, като декларация образец № 1 се подава на хартиен носител, на електронен носител и хартиен носител или по електронен път чрез използване на квалифициран електронен подпис на подателя. Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. /отм./, при отказ да се приемат декларациите, задълженото лице в 7 -дневен срок от датата на отказа, след попълването на необходимите данни, изпраща отново декларациите в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.

Декларациите са подадени в срок - на 25.09.2019г., по електронен път. Отхвърлени са с протокол от същата дата, за който няма данни кога и дали е връчен на подателя на декларациите. Повторно са подадени на 21.10.2019г., първоначално отхвърлени, а впоследствие приети, след нанасяне на корекции в тях. Към датата на съставяне на АУАН на 10.01.2020г. декларациите са подадени и приети от НАП, а вземанията по тях са погасени чрез прихващане и няма ощетяване на бюджета, като дружеството няма други нарушения, каквито възражения касаторът е вписал в АУАН.

Настоящата съдебна инстанция счита, че независимо от доказаността на нарушението, са налице предпоставките на чл. 28 ЗАНН за освобождаване на нарушителя от административнонаказателната отговорност. Правилото на чл. 28 ЗАНН е приложимо за всички случаи на маловажни административни нарушения и без да е предвидено в специалния закон. За всеки конкретен случай на административно нарушение административнонаказващият орган е овластен да преценява наличието или липсата на условия за освобождаване на нарушителя от отговорност, респективно съдът да упражни контрол на тази преценка при възникнал спор, която е част от преценката за законосъобразност на наказателното постановление.

При определяне на маловажните случаи при административните нарушения следва да се съобразяват разпоредбите на чл.11 ЗАНН и чл.93, т.9 НК. Съгласно правната норма на чл.11 ЗАНН, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, субсидиарно да се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в ЗАНН не се предвижда друго. В ЗАНН законодателят не е дал легална дефиниция на понятието "маловажен случай", поради което следва приложимите критерии при определяне на дадено административно нарушение като "маловажен случай" да се изведат от чл. 93, т. 9 НК. Легалното определение на "маловажен случай" по чл. 93, т. 9 НК е този случай, при който извършеното престъпление, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на деяния от съответния вид.

В случая нарушението е на формално /просто/ извършване като настъпилите от него вредни последици съответно не са елемент от обективната страна на деянието. Режимът на деклариране на данни по реда на Наредба № Н-8/2005г. /отм./ е въведен за постигане на отчетност за държавното обществено осигуряване /чл. 1 Наредба № Н-8/2005г./отм./ и не защитава други важни държавни интереси, доколкото не обезпечава заплащането на задълженията за осигурителните вноски. От друга страна, в случая задължението за подаване на декларациите е изпълнено в срок, макар и коригираните данни да са подадени несвоевременно, като същевременно дължимите осигурителни вноски са погасени чрез прихващане. В този смисъл, в конкретния случай може да се обоснове по - ниска степен на обществена опасност на нарушението в сравнение с други нарушения от същия вид, предвид и липсата на други предходни нарушения, както и изпълнението на задължението за подаване на коригирани декларации преди датата на съставяне на АУАН. По изложените съображения следва обжалваното решение да бъде отменено и вместо това да бъде постановено друго, с което да бъде отменено НП като незаконосъобразно.

Така мотивиран, Административен съд София – град, X касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 30.11.2020г. по нахд № 12058/2020г. на СРС, НО, 6 състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 517053F533758/10. 06. 2020г., издадено от директор на Офис „И.“ в ТД на НАП – С., с което на [фирма], с адрес [населено място], [улица], представлявано от управителя А. П. Г. е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, на основание чл. 355, ал. 1 от КСО за нарушение на чл. 8, ал. 3 от Наредба № Н – 8/29.12.2005г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодатели, осигурители и осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /отм./.

Решението е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: